

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2049/07
28.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Ljiljane Ivković-Jovanović, članova veća, u parnici tužilaca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, BB, VV i GG, koje zastupa Advokatska kancelarija "BA", protiv tuženih "GG" za osiguranje iz DD i "ĐĐ" DD Agencija za renta kar iz DD, čiji je zajednički punomoćnik BA, advokat, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tuženih izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 2014/07 od 18.04.2007. godine, u sednici održanoj 28.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženih izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 2014/07 od 18.04.2007. godine, u delu kojim je usvojen tužbeni zahtev tužioca BB, za isplatu iznosa od 1.570.910,90 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2005. godine do isplate.

ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija tuženih izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 2014/07 od 18.04.2007. godine, u delu kojim je usvojen tužbeni zahtev tužilaca AA, VV i GG iz Beograda.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P. broj 7272/01 od 11.04.2006. godine, stavom prvim izreke, usvojen je tužbeni zahtev i obavezani su tuženi da na ime revalorizovanih dosuđenih iznosa naknade nematerijalne štete nastale iz saobraćajne nezgode od 27.01.1986. godine po presudi Prvog opštinskog suda u Beogradu P. broj 7622/89 od 14.09.1990. godine i presude Okružnog suda u Beogradu Gž. broj 6461/92 od 30.03.1993. godine za period od 14.09.1990. pa do 31.07.2005. godine solidarno isplate i to, prvotuzilji AA iznos od 151.520,48 dinara sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 01.08.2005. godine do isplate, tužiocu BB iznos od 1.570.910,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2005. godine pa do isplate, tužilji VV iznos od 72.417,88 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2005. godine do isplate, tužiocu GG 72.417,88 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2005. godine do isplate. Stavom drugim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužioca BB kojim je tražio da se obavežu tuženi da mu na ime izgubljene zarade u vidu rente solidarno isplate za period od 02.08.2004. do 28.02.2006. godine iznos od 129.988,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom na iznose bliže navedene u tom stavu izreke, a počev od 01.03.2006. godine mesečno iznos od 7.360,00 dinara pa ubuduće dok za to postoje zakonski uslovi ili se ova odluka drugom odlukom suda ne izmeni i to dospele rate odjednom u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, a ubuduće do 15. u mesecu za tekući mesec, sve sa zakonskom zateznom kamatom računajući istu od dospelosti svakog pojedinačnog obroka do isplate. Stavom trećim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužilje AA u delu u kome je tražila da se obavežu tuženi da joj solidarno isplate zakonsku zateznu kamatu na iznos od 151.520,48 dinara na dan 31.07.2005. godine. Stavom četvrtim izreke odbijen je prigovor presuđene stvari kao neosnovan. Stavom petim izreke su obavezani tuženi da solidarno plate i to, tužilji AA iznos od 128.720,00 dinara, BB, VV i GG iznos od 406.450,00 dinara na ime naknade troškova parničnog postupka.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž. 2014/07 od 18.04.2007. godine, odbijane su kao neosnovane žalbe tuženih i tužioca BB i potvrđena navedena prvostepena presuda u stavu, jedan, dva i pet izreke.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tuženi su blagovremeno izjavili reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu na osnovu člana 399. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS, broj 125/04), Vrhovni sud Srbije je našao da je revizija izjavljena protiv pravnosnažne presude u delu kojim je usvojen tužbeni zahtev tužioca BB za naknadu nematerijalne štete, neosnovana, dok je u delu kojim je odlučeno o zahtevu tužilaca AA, VV i GG, revizija nedozvoljena.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P. broj 7622/89 od 14.09.1990. godine obavezani su tuženi "GG" iz DD, DP "ĐĐ" Poslovnica "ŽŽ" iz ŽŽ i EE, da ovde tužiocima, solidarno na ime naknade nematerijalne štete isplate iznose bliže navedene u izreci te presude sa pripadajućom kamatom i troškovima postupka. Presudu Okružnog suda u Beogradu, Gž. broj 6461/92 od 30.03.1993. godine, kojom je potvrđena ova presuda, tuženi su primili 08.10.1993. godine i u paricionom roku koji je isticao 23.10.1993. godine nisu isplatili dosuđene iznose. Tužioci nisu naplatili dosuđene iznose na ime naknade štete po navedenoj presudi, jer su u uslovima visoke inflacije izvršenim denominacijama dinara, dosuđeni iznosi potpuno

navedenoj presudi, jer su u uslovnima visoke inflacije, izvištenim denotimacijama amala, dosuđeni iznosi potpuno obezvređeni. Veštačenjem sudskog veštaka finansijske struke izvršena je revalorizacija dosuđenih, a obezvređenih iznosa, i utvrđeni su iznosi koji tužiocima pripadaju na ime inflatorne štete, a koji su bliže navedeni u izreci prvostepene presude. Tužba u ovoj pravnoj stvari podneta je 01.11.1993. godine.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo iz odredbe člana 278. stav 2. Zakona o obligacionim odnosima, po kojoj, ako je šteta koju je poverilac pretrpeo zbog dužnikovog zadocnjenja veća od iznosa koji bi dobio na ime zatezne kamate, on ima pravo zahtevati razliku do potpune naknade štete. Naime, po pravnosnažnoj presudi kojom je tužiocima dosuđena naknada nematerijalne štete, tuženi nisu u paricionom roku dobrovoljno izvršili obavezu. Kako je zbog inflacije broj novčanih jedinica na koje je obaveza tuženih glasila, obezvređen, u građansko-pravnom odnosu stranaka povređeno je načelo jednake vrednosti uzajamnih davanja iz člana 15. Zakona o obligacionim odnosima. U takvoj situaciji ima mesta revalorizmu i naknadi štete, pa su neosnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava iz člana 287. stav 2. ZOO i navodi o preuranjenosti zahteva zato što su tužioci umesto postupka prinudnog izvršenja odmah nakon isteka perioda za dobrovoljno ispunjenje obaveze od strane tuženih pokrenuli parnični postupak.

Primenom člana 405. stav 2. ZPP, Vrhovni sud je izostavio detaljnije obrazloženje presude, s obzirom da se revizijom ponavljaju žalbeni razlozi, a obrazlaganjem presude ne bi se postiglo novo tumačenje prava niti doprinelo ujednačenijem tumačenju prava.

Na osnovu člana 405. stav 2. ZPP, odlučeno je kao u stavu prvom izreke.

Odlučujući o dozvoljenosti revizije izjavljene protiv navedene pravnosnažne presude, u delu kojim je usvojen tužbeni zahtev tužilaca AA, VV i GG, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 401. stav 2. tačka 5. ZPP, našao da je revizija nedozvoljena, jer je izjavljena protiv presude protiv koje se po zakonu ne može podneti.

Tužioci su podneli tužbu u ovoj stvari dana 01.11.1993. godine, a preinačili je podnescima od 06.10.2005. godine i od 28.03.2006. godine.

Imajući u vidu da se u imovinsko-pravnim sporovima dozvoljenost revizije ceni prema odredbama Zakona o parničnom postupku koji je važio na dan preinačenja tužbe, o reviziji ovih tužilaca rešavano je primenom člana 394. stav 2. Zakona o parničnom postupku, po kojoj revizija nije dozvoljena u imovinsko pravnim sporovima kad se tužbeni zathev odnosi na potraživanje u novcu, na predaju stvari ili izvršenje neke druge činidbe, ako vrednost predmeta spora pobijanog dela pravnosnažne presude ne prelazi 500.000,00 dinara.

Kako tužioci nisu jedinstveni suparničari, u smislu člana 204. ZPP, a vrednost predmeta spora pobijanog dela pravnosnažne presude u delu kojim je odlučeno o zahtevu tužilaca AA, VV i GG, ne prelazi 500.000,00 dinara, koji iznos je kao granična vrednost i uslov merodavan za ocenu prava na izjavljivanje revizije, navedenom odredbom određen, Vrhovni sud je na osnovu člana 404. ZPP, odlučio kao u stavu drugom izreke.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RR